

GORENJEJC

Političen in gospodarski list.

Izhaja vsako soboto zvečer. — Stane za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Za druge države stane K 5-60. Posamezne številke po 10 vin. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje za petil-vrsto 10 vin., če se tiska enkrat, za večkrat primeren popust.

Uredništvo in upravnništvo se nahaja v hiši št. 105 nasproti župni cerkve. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnina, reklamacije, oznanila, sploh vse upravne zadeve, uredništvu pa dopisi in novice. — Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.

Rojaki!

Vaša požrtvovalnost je omogočila podpisnemu odboru postaviti na najlepšem ljubljanskem trgu najgenijalnejšemu našemu pesniku **dr. Francetu Prešernu** dostojen spomenik po osnutku mojstra Ivana Zajca. Ta spomenik se bode ob navzočnosti mnogoštevilnih slovanskih gostov slovesno odkril

v nedeljo, dne 10. septembra t. l.

Rojaki!

Podpisani odbor za trdno pričakuje, da se slavnosti odkritja Prešernovega spomenika udeležite kar najštevilneje. Saj ima ta slovesnost pomeniti poklonstvo manom duševnega velikana, kakršni se redko porajajo na svet; s kakršnim se ima torej temveč povoda ponašati mali slovenski narod, ki v dr. Francetu Prešernu ne slavi samo svojega velikana pesnika, temveč tudi preroka in političnega navduševalca.

Ne pozabimo, da nam je v trenutkih največjega pritiska, ko mu je krvavelo srce zaradi brezpravnosti slovenskega naroda, zaklical Prešeren poln pre-roškega duha, „da se vremena bodo nam zjasnila“ in da je s plame-nečimi besedami načrtal pravec vsej naši politiki, ko je s povzdignjenim srcem zapel, da „največ sveta otrokom sliši Slave“.

Rojaki!

Temu pesniku torej odkrijemo spomenik dne 10. septembra t. l. spome-nik v takih razmerah, kakor ga slovenski narod ni še postavljaj in ga brzkone tudi postavljaj ne bode.

Podpisani odbor nikogar izmed Slovencev ne bode posebej vabil k slav-nosti odkritja; zdelo bi se mu to razžaljivo, ker vé, da se vsak rodoljub zaveda, kaj je dolžan spominu Prešernovemu.

Vabljeni ste torej tem potom vsi vkup in vsak posebej; vabljena zlasti društva, o katerih je želeti, da se udeleže slavnosti z zastavami.

Da bode pa mogoče glede slavnostnega spreveda ukreniti vse potrebno, naj blagovole društva, ki se slavnosti udeleže z zastavami, naznaniti to sopod-pisanemu odborovemu tajniku najkasneje do 8. septembra t. l.

V Ljubljani, dne 2. avgusta 1905.

V imenu odbora za postavljanje Prešernovega spomenika:

Ivan Hribar
mestni župan
predsednik.

Fran Trdina
mestni knjigovodja
tajnik.

Novi tržiški častni občani.

V svojej zadnjejštevilki smo poročali na kratko, da je občinski odbor tržiški v seji dne 1. t. m. imenoval šest novih častnih občanov. Ti so sledeči gg.: Jos. Luckmann, ravnatelj, in dr. Schoeppl, upravni svetnik kranjske hranilnice v Ljubljani, dalje S. Rieger, bivši inženjer in sedaj vodja električne naprave v tržiški predilnici, profesor ljubljanske realke dr. Binder, deželni šolski nadzornik v pokoju Viljem Linhart in veleposestnik in deželni odbornik grof Barbo.

Najvišje odlikovanje, ki ga more narod kot samoupravna občina podeliti zaslužnim možem, je častno občanstvo. Le-to ne daje nikakega višnega odlikujočega znamenja, niti gmotnih koristi; izraz naj je hvaležnosti in spoštovanja cele občine do odlikovanca. Kot pogoj za tako odlikovanje morajo biti velike, nenavadne in resne zasluge za celo domovino, za narod ali za dotično občino. Ako smatramo tak čin kot nekaj resnega, povzdigujočega za odlikovanca, smeli bi ga storiti pravzaprav le zaradi zaslug velikega duševnega in moraličnega pomena. Zaradi gmotnih koristi, ki jih je kdo učinil občini, bi se to skoraj ne smelo storiti; sicer bi lahko občina in odlikovanec prišla na sum — prva, da se je prodala, drugi, da si je kupil odlikovanje. Opravičljivo za občino, da podeli, in za odlikovanca, da vsprejme častno občanstvo zaradi gmotne koristi, ki

PODLISTEK.

Zatrta.

Spisal J. Starogorski.

Odvečerjali smo ravnokar. Pri mizi v hotelu L. sta sedela med drugimi prijatelja Ivo in Vladimir. Vsak si je še naročil kozarec piva in prižgal cigareto. Nastal je živahen pogovor; najprej o politiki, potem smo pa preskočili na dnevne novice. Bilo je že precej pozno, kar reče Vladimir, zapalivši si že osmo cigareto, da naj vsak pove dogodbico o svoji prvi ljubezni. — Ti, Ivo, začneš!

Ivo, mož tridesetih let, bledega, vpadlega lica in rjavih brk pravi:

— Ne vem, če vas bo zanimala moja prva ljubezen. Vidite, imam že trideset let, pa oženil se nisem in se menda sedaj že tudi ne bom. Povem vam raje povest o drugi, pa zatrta ljubezni. Prvikrat, ko sem se zaljubil, sem bil pač še mlad fant.

jo je ona sprejela od tega, bi bilo le tedaj, ako se gre za tako veliko darilo imenovanca občini, da je zanj v resnici žrtev, ki njega samega občutno zadene, za občino pa uprav življenjski pogoj, pogoj za daljni obstoj, ali za edino možen daljni gospodarski napredek. Vsaka podelitev častnega občanstva iz drugih nagibov, ali celo zaradi gmotne ali moralne koristi kake klike je poniževalno tako za imenovanca kakor za imenovatelje, da za slednje naravnost onečašujoče, pravi zločin nad javno moralo. Tako imenovanje mora obsojati vsak pošten, nepristranski človek; vsak imenovanec pa, ki mu je do lastne časti, mora je kot sramotilno in nevredno njegovega poštenja odkloniti z največjim ogorčenjem. Znana so nekatera društva, ki kar hrepene po častnih članih, ki imajo kar gotovo takso za častno članstvo in častne diplome že in bianco pripravljene za nove častne člane, da morejo kar hitro izvršiti hitro storjen sklep, ako se nadejajo, da bo «kaj padlo». Javnost se smeje vselej društvu in odlikovancu, ki se navadno sramuje nove, dvomljive časti. Pa to je kaj nedolžen šport starih otročaje, ki ne more javnosti čisto nič vznemirjati. Resna in javnost opravičeno zanimajoča pa je zadeva častnega občanstva. Čim večja in imenitnejša je občina, tem večje je tudi splošno zanimanje in tem bolj more vzburkati valovje javnosti. Ako podeli častno občanstvo neznatna gorska občina za novo cerkveno bandero ali nov zvon, ostane stvar navadno v gorskem zatišju in z izvršitvijo čina je isti tudi že pozabljen brez daljnih posledic. Vse drugače je, kadar se gre za važno ali veliko občino. Stvar se razve daleč na okrog in se tudi javno presoja glede opravičenosti in posledic. Brezdvomno je javnost opravičena, presojeti tak čin in tudi izreči svojo sodbo. In za tak slučaj se gre tu. Opravičeni smo vprašati: Katere so zasluge za domovino, za narod ali za tržiško občino, ki so si jih stekli novi tržiški častni občani? Imenovanci so večinoma osebe, ki so znane med Kranjci, da, med Slovenci sploh; znano je njihovo delovanje v javnosti, deloma neprijetno znano. Zaraditega smo kot narodno glasilo prisiljeni, da govorimo. In to hočemo storiti!

Znano je, da je Kranjska hranilnica dala tržiški občini brezobrestno posojilo za javne

— Pa nam povej dogodbico o svoji zattri ljubezni, vzklikne vse omizje. Vsi smo bili radovedni, kaj nam pove Ivo; on je bil namreč kaj kratkočasen pripovedovalec.

— Toraj posluš, reče Ivo in si prižge cigareto. — Bilo je zadnje leto, ko sem studiral na dunajski univerzi. Prišel sem domov na velike počitnice, da se nekoliko stremes mestnega prahu in razvedrim v prosti naravi. Naša vas Selo je stela tedaj kakih sto hiš in lepa bela cesta jo je vezala z bližnjim trgov. Nam nasproti je stala hiša soseda Vrbovca, na razpotju se je pa — in to je bila edina novost v naši vasi — dvigala lepa kapelica. Ker sem le v velikih počitnicah zahajal domov, nisem prišel tako pogostoma v dotiko z domačimi ljudmi. Tako so med tem sosedovega sina vzeli k vojakom. Hčerka se je pa razvila v lepo mladenko, Ker mi je bilo doma večkrat dolg čas, sem obiskal prijatelja-oskrbnika na bližnjem gradu, ali šel vasovat v to alj ono hišo. Da se soseda nisem izogibal, se razume. Dekle se mi je prikupilo in prav kratkočasno mi je bilo v njeni družbi. Stari

namene do leta 1909. Priznamo, da je to dobrota za občino; pa da je hranilnica tudi podarila občini to glavnico — je-li to zanjo kaka znatna žrtev? Kranjska hranilnica ima nakupičenega premoženja mnogo milijonov, da že ne ve kam z denarjem. Vrhutega je ona primorana, dati vsako leto gotovo vsoto za javne koristne namene; njej je pač vseeno, kam jih da, ako jih mora dati. Vse svoje ogromno imetje si je pridobila od kranjskih, slovenskih vlagateljev in izposojevalcev, ali je potem kaj posebnega, ko jim vrže vsako leto nazaj nekaj tisočakov za javne namene. Pravzaprav je ona samo upraviteljica vsega velikanskega kapitala, ki ni takorekoč lastnina nikogar. Jeli torej ono posojilo kaka žrtev zanjo, ki je niti toliko ne boli kakor berača vinar! In drugič — je-li ona vsota za tržiško občino res življenjski pogoj za občino milijonarjev, kojih bi moralo biti sram, da sprejemajo darove, odjedajo jih drugim, resnično potrebnim občinam. Kar bi lahko storil marsikateri izmed tržiških velikašev samih iz lastnega žepa, prepuščajo drugim in se ne sramujejo, to svoje nedejanje obešati na veliki zvon, delec oblastno v imenu občine častno občanstvo! Hoté častiti druge, sramoté same sebe. Na tako žalosten način sta torej postala častna tržiška občana gg. Luckmann in Schoepl. Kako pa gg. Binder in Linhart? Kdo more čuti njuni imeni, da bi se ne domislil polnih vozov hrastovega listja in želoda, pa celega morja — frankfur-taric. Lažje bi bilo najti opolnoči na smetišću iglo, kakor pa njunih zaslug za tržiško občino. Ali pa je morebiti njunih zaslug iskati na polju političnega delovanja za narod? Ravno obratno. Vse njuno dosedanje delovanje je bilo naperjeno na to, naš narod ponižati in osramotiti pred svetom. Je-li morebiti to njuna zasluga pred tržiškimi mogotci? Še dva sta: Rieger in Barbo. Prvi ni storil drugega, kakor da je bil nekak gonilni duh nemško-klerikalnega Gassnerja, njegov osvritelj, njegova modrost. Kar je hotel Gassner povedati na škodo našega naroda z visoke stolice člana trgovske in obrtne zbornice — to mu je moral prej navdihniti Rieger. Lepé zasluge! Grof Barbo pač na svojem dolenskem posestvu niti še lani sanjal ni, da postane kdaj častni Tržičan in seveda tudi še danes ne ve,

Vrbovec jo je dal tudi v gospodinjsko šolo v Ljubljano, kjer se je zraven drugega potrebnega naučila tudi olike.

Nekega dne — na predvečer je močno deževalo — sem se odločil zopet iti v vas k sosedu. Radi blata ni bilo za nobeno delo, le Marica, tako se je imenovala, ali bolje tako so jo klicali, je plela in sadila nekaj v vrtu. Malce se me je vstrašila in hitela brisati mokre roke v predpasnik. Bil sem vidno vesel njene zadrege in hudomušno sem deklamiral:

«Rožice na vrtu pleje,
nič ne poje Marica;
roke si v predpasnik briše,
ko zagleda soseda.»

«Čakajte, porednež, kaj bo pa rekel Gregorčič, da tako zlorabljate njegove pesmi?!» reče dekle še vedno v zadregi.

«Kako pa veste, da je ta pesem Gregorčičeva?»

«Mar mislite vi, učeni gospodje, da mi na deželi ne vemo ničesar,» odvrne smeje.

«Toraj poznate vse slovenske pesnike?»

«Vseh ne, pa nekatere vendar.»

zakaj je postal dne 1. avgusta. Gotovo bi ga spravili v največjo zadrego, ako bi ga vprašali, zakaj ga je doletela ta čast in tako tudi tiste, ki so ga imenovali. Vsa šestorica je prišla do častnega občanstva tržiškega nekako tako, kakor Pilat v vero. Radovedni smo, se-li kaj sramujejo ali ne. Ako ne, potem jih moremo le pomilovati, kajti potem prevzemo žalostno ulogo nekdanjih lancknehtov, najetih za boj proti sovražniku, ki ga navadno niti poznali niso. In to je vse, za kar se v resnici gre pri tem imenovanju. Tržič je slovenski trg. Edino uplivo in silnej premoči nemškega kapitala gre žalostna zasluga, da tam še ni izumrl še žalostnejši rod nemčurjev, ki v zvezi s pri-vandranimi Nemci duše javno vest in se z vsemi sredstvi narodne korupcije in nasilja bore za slavo matere Germanije. A že se ma-jejo zidovi njihove trdnjave in veliko je nade, da se zrušijo ob prvem resnem naskoku. In ta pride s prihodnjimi občinskimi vo-litvami. Dobro čutijo nevarnost in zato: Lancknehtov vkup in prostovoljcev v ob-rambo te zadnje nemčurske trdnjave na Kranj-skem! Zato: imenujmo častnih občanov, novih zvestih nemških volilcev! Klika torej, doslej umetno in nasiljem gospodujoča klika je ime-novala v svojem interesu teh šest častnih občanov, ne vprašaje za čast občine, ne za njene koristi. In zato moramo javno in naj-odločneje obsojati to imenovanje. Da ime-novanim ne gre častno občanstvo, dobro vemo; da pa so častni možje, to naj do-kažejo sami s tem, da odklonijo imenovanje.

Dopisi.

Iz Cerkljan pri Kranju. Da so čitalnice na kmetih izdaten pripomoček za širjenje kulture, kdo ne ve? S čitanjem časnikov in dobrih knjig si ljudstvo razširi obzorje, izve, kaj se godi zunaj njegovega okrožja in zunaj domače fare. S poljudnimi predavanji seznanijo se ljudje z marsičim koristnim, s prirejanjem veselice razvedre se in povesele se, kar jim je ob času dela tudi dobrodošlo. — Cerkljanska čitalnica kaže mnogo delavnosti, kajti od novega leta, odkar je ustanovljena, je priredila že dve veselici. Zadnja veselica vršila se je dne 30. julija in je kljub koncu meseca tudi denarno dobro vspela. Prihiteli

«Katere na primer?» vprašam radoveden.

«Prešerna, Gregorčiča, Jenka, Aškerca, Stritarja in nekatere slovenske pisatelje, kakor na primer: Jurčiča, Trstenjaka in kako se že vsi imenujejo.»

«Marica, potem se pa res zelo zanimate za slovensko slovstvo.»

«Dolžnost prave Slovenke je, da vsaj nekoliko pozna slavne narodne možje,» mi odvrne navdušen.

Povem vam, da sem se kar čudil dekletu. Vedno pogosteje sem zahajal tja in čas je tekel naglo... Zdelo se mi je prehitro... Akoravno kmetska hči, vzgojena v težkem delu, je bila dražestna. Nje vitki stas, ponosna hoja, pod velikim lepim čelom dvoje velikih modrih oči, da je jemalo kar pogled, če si pogledal v ta kristala. Bila je rodoljubkinja, kakršnih je malo. Rad sem govoril z njo o narodu in ljubezni do njega, že za to — kaj bi vam tajil — že za to, ker je v govorjenju o narodu največ besed z imenom «ljubezen». Da sem bil zaljubljen, ne tajim, vendar s prvega niti sam sebi nisem verjel.

so v bele Cerklje tujci od raznih strani in so se izborno zabavali. Domači ljudje so napolnili vrt in so bili tudi zadovoljni. Čitalniški pevski zbor iz Kranja je blagovoljno sodeloval pri veselici in je zapel več skladb cerkljanskega rojaka g. D. Jenka, ki obhaja letos svojo 70 letnico. Čitalniški pevci so dobro izvezbani in so za lepo petje želi zasluženo priznanje. — Gdčni. Kratnerjeva in Vavkova sta odpeli dva dvospava («Na tujih tleh»: D. Jenko in «Cvetice»: Fr. Gerbič) tako lepo in nežno, da sta jih morali ponavljati na občno zahtevo, G. Milan Adamič, znani in priljubljeni skladatelj slovenski, je spremljal gospodični pevki na klavirju z veliko dovršenostjo. — Domači čitalniški pevski zbor zadovoljil nas je nad pričakovanje dobro. Le čuda, da se dajo popolnoma preprosti kmečki fantje tako iziriti v umetni pesmi in pri tem društvu gre seveda nemala čast g. učitelju Lapajnetu, ki neumorno vadi svoj sicer majhen ali dober zbor. — Zadnja točka obširnega programa je bila J. Alešoveva burka «Nemški ne znajo». Izvajali so jo čitalničarji. Vzbudila je cele salve smeha, kar je tako pripisovati izvršnim dovtipom v igri, kakor dobro izvezbanim igralcem, ki so vsak posamezno dobro izvršili svojo nalogo, vsi skupaj pa častno, K lepemu vspehu je pripomogla gdčna. Milka Kernova, ki je zelo živahno predstavljala rodoljubno Reziko, vaškega župana lepo in pokorno hčerko. Zato ji gre zaslužena čast in hvala. O drugih igralcih rečemo le toliko, da so malone vsi storili svojo dolžnost, zato moramo tudi te pohvaliti. — Še ena stvar je vredna opombe, dejstvo namreč, da je cerkljanska čitalnica bila prvo in do zdaj še edino društvo, katero nam je znano iz lastnih pogovorov z g. phil. Kmetom, ki je vzelo legitimacijski listek v prid družbi sv. Cirila in Metoda kot vstopnico. Bodi omenjeno, da je to čudno. Vedno se here, da to ali ono društvo priredi veselico. Ali nobeno se ne spomni na legitimacijski listek, ki je popolnoma pripraven za vstopnico, obenem pa se s tem nakupovanjem položi dolžen obol na narodni oltar. Naj bi se v bodoče bolj zanimali za legitimacijski listek. — Obenem priporočamo, da priredi podružnica družbe sv. Cirila in Metoda 27. avgusta t. l. veselico v prid družbi s prijaznim sodelovanjem čitalnice. S. C.

Ko sem se pa prepričal, da je tako in nič drugače, je bilo že prepozno. Moje srce je že bilo v ognju. Najbolj me je mučilo, da se je Marica meni nasproti, akoravno zaupno in prijazno, vedla nekako boječe in hladno.

Počitnice so se bližale h koncu, jaz sem bil pa čimdalje bolj zaljubljen.

Ko sem bil sam, sem se smejal samemu sebi, da sem v njeni bližini tak kakor otrok, če je storil kako napako, pa si ne upa povedati. Pogum, ki sem si ga delal, ko sem bil sam, mi je odbežal, kakor megla pred solncem, ko sem prišel ž njo skupaj.

Napočil je čas ohoda. Še tri dni in z Bogom rojstna vas. Danes moram vedeti, me li ona ljubi in če velja pol sveta. Sedela sva na klopici v vrtu. Ona s šivanjem v rokah, jaz pa z novim delom Gregorčičevih poezij, ki sem jih dobil od prijatelja.

«Nove pesni?!» reče dekle in siva dalje. Nekako tesno je bilo obema danes na tem širokem svetu.

«Da,» sem odvrnil kratko. Dalje prih.

Z Ljubnega. Šolski otroci prirede v korist kmetijske podružnice v Ljubnem gledališko igro. Tako se glase vabila za veselico kmetijske podružnice. Toraj šolski otroci naj za tako zasebno kmetijsko podružnico kot je pri nas, in o kateri se izpregovorimo, prirede veselico in čisti dobiček naj živa par kmetov. Kakor rečeno, o družbi sami prihodnjic več, a za danes vprašamo samo g. učitelja: Ali nima šolska mladiha nobene svoje potrebe, v katero korist bi se porabil čisti dohodek? Ali ne potrebuje šola nobenih učil, ki bi se za ta denar lahko kupila? Ali ne bi bili otroci veliko bolj veseli, ko bi se porabil denar njihovega truda za nje? Odgovor prihodnjic.

Iz Radovljice. (Tržni dan.) Z veseljem smo pozdravili razglas mestnega županstva v Radovljici, s katerim se je meščanom, kakor tudi prebivalcem okolice mesta Radovljice naznanilo, da se tržni dnevi ob sobotah obnove. — Z obnovitvijo tržnih dni je izpolnilo županstvo vročo željo občanov. Že dolgo časa, posebno pa, odkar se gradi železnica od Hrušice do Bohinjske Bistrice, naročati so morali oni, kateri nimajo svojega ali v zakup vzete zemljišča, poljske pridelke, kokoši in druga živila iz Kranja, Ljubljane in iz drugih oddaljenih krajev. — Z vpeljanjem tržnih dni odpravljene so vsakdanje skrbi hišnih gospodinj in kuharic, kako in kje si pridobiti potrebna živila. Kako potrebna je bila ta odredba, o tem smo se prepričali v soboto, dne 5. t. m. Komaj so postavile prodajalke poljske pridelke na trg, že so prihlete gospodinje in kuharice ter nakupile živil za cel teden in prosile prodajalke, da bi se v prihodnje donasale živila, kokoši i. t. d. na trg. Veselje je bilo videti zadovoljne obraze kupovalk, pa tudi prodajalk, katere so v teku poldruge ure prodale vse, kar so prinesle. Podžupan g. Oton Homan je poskrbel poljskih pridelkov, klobas in drugih vsakdanjih potrebščin za slučaj, da bi ne bilo dovolj prodajalk iz okolice v mesto. Ko je že zadnjim pošlo vse na trg prinešeno blago, je poslal šele on okoli 9. ure dopoldne na trg svoje blago, katero je prodajal po razmeroma jako nizkih cenah. Imenovanemu g. podžupanu, kateri je zastavil vse svoje moči v to, da se tržni dnevi obnove in obdrže, ter vnovič pokazal, da hoče na vsak način svoje rojstno mesto Radovljico vzdržati iz trdnega spanja, bodi tem potom izrečena naša iskrena zahvala.

K volitvi častnih občanov v Tržiču.

(Dopis iz Tržiča.)

I.

Nekaj nečuvenga se je tukaj zgodilo v torek, dne 1. avgusta. Tega dne je bila namreč sklicana občinska seja trga Tržič. Na sporedu se je bila sedma in zadnja točka: razni predlogi. Ko je prišla ta točka na vrsto, vstane tovarnar Gassner in prične brati neko pismo ali kaj je že bilo, koje je najbrže sestavil kdo drugi. Bral pa je tako nerazločno, da več odbornikov niti vedelo ni, kaj pravzaprav čita. Kmalu nato so pričeli glasovati Gassnerjevi pristaši, kateri so že morali pred sejo o tej stvari vedeti, ker so imeli pred sejo sestanek v Lončarjevi gostilni. Vsebinska Gassnerjevega predloga je ob kratkem sledeča: Za uresničenje železniške proge Kranj-

Tržič so si stekli nekateri gospodje velikih zaslug, zato predlaga, da se izvolijo častnim občanom sledeči gospodje: Jos. Lukmann, dr. Schöpel, oba v kranjski hranilnici v Ljubljani; S. Rieger, bivši inženir in sedanjí vodja električne naprave v predilnici; profesor ljubljanske realke dr. Binder; Linhart, šolski nadzornik v Gradcu in grof Barbo, veleposestnik na Dolenjskem. O zaslugah teh izvoljenih nam ni ničesar drugega znano, kakor to, da je dobila tržiška občina od kranjske hranilnice v Ljubljani brezobrestno posojilo do leta 1909. Druge «zasluge» so znane le predlagatelju; Tržič o njih ničesar ne ve. Zasluge si bodo pridobili sele pri prihodnjih občinskih volitvah, ker imata sedaj prvi razred v rokah le Gassner in Mally. Posvetovalo se o tem predlogu sploh ni. Ko se je glasovalo, odšli so od seje slovenski odborniki gg.: Viljem Polak, Franc Ahačič in Franc Deu. Ostalih 13 odbornikov — treh ni bilo pri seji — je glasovalo sledeče: tovarnar Mally kot župan in predsednik ni glasoval; pro so glasovali gg.: Bortolotti, Goeken, Gassner, Rieger, Lončar, Theuerschuh, dr. Jagodiz (izvzemši za Riegerja), Eggenberger, Zelenka in somoster Miklič; glasovala nista gg. Bathelt in Globočnik. Izvoljeni so dobili torej od 13 navzočih po 10 glasov, Rieger samo 8, ker v svoji zadevi ni mogel glasovati in ga ni volil dr. Jagodiz. Ako bi bili navzoči še ostali trije odborniki, bi bili mogli Gassner et consortes naznaniti izvoljenim trdo zmago, da so bili izvoljeni z 10 proti 8 glasovi.

Ta predlog je stavil torej mož, ki si je stekel, kakor navedeni izvoljeni, velikanskih zaslug za Tržič. Tega jezuitskega tirolskega klerikalca, ki je v resnici velik nacionalce, se varujte domačini, kajti on le s hinavskimi besedami dela dobro, z dejanji pa vas hoče podjarmiti in izkoristiti v svoje namene! Gotovo se še dobro spominjate, kako srečen je bil Tržič, dokler še ni bilo v našem prijaznem kraju tega nebodigatreba, ki se hlina vsem strankam. Oglejmo si še nekoliko bivšega inženjerja Riegerja! Ta je že znan domačinom po svoji poštenosti izza časa svojega službovanja pri živosrebrnih rudnikih pri Sv. Ani. On je prava huda ura za Tržič. Njegove zasluge, radi katerih je postal časten občan, so najbrže te, da je pisal tirolskemu klerikalcu Gassnerju brošure in govore za različne prilike. Zakaj ga tudi ni imenoval za tolike zasluge, koje si je stekel zanj, častnim članom svoje predilnice?! Zasluge prof. Binderja so tudi jako velike. On je namreč tisti veliki mož, ki je govoril slavnostni govor na tržiški «Schillerfeier» in s tem razširil tržiškim germančkom njih v temno meglo meglene teme zavito duševno obzorje.

Da se je kaj takega zgodilo, je res pravi škandal za Tržič. Domačini, ali boste še naprej spali in se od tujcev, koji se na vaše stroške in od vaših žuljev bogate, pustili vladati in zaničevati?!

Na noge!

Sokolska slavnost na Jesenicah.

Bolj kakor kdaj pred leti zasleduje slovenska javnost s paznim očesom vse gibanje na Jesenicah. Priseljeni Nemci se začeli posebno, odkar se dela nova železniška proga

skozi Jesenice, nositi glave bolj visoko, misleč, da dobe nadvlado v tem industrialnem trgu. Toda, čeprav pozno, a vedno še v pravem času, so se zdržali vrli narodni Jeseničani in spoznali nevarnost, ki jim preti. Pohvalno moramo omeniti, da je k narodni zavesti precej pripomogla naša „Jeseniška Straža“. Sedaj se je vzbudil v mirnih slovenskih srcih na Jesenicah narodni čut, Jeseničani so se začeli zavedati, kako važno postojanko na braniku slovenskega naroda zavzema trg Jesenice. Danes pa je srd na te nemške priseljence tem večji, ker so vsi (o brezdomovinskih klerikalcih ne govorimo) spoznali, kako prešeren je oholi Nemeč in na kako zvit način si hoče pridobiti našo lastno slovensko zemljo. Pred letom se je na Jesenicah ustanovil „Sokol“, ki naj bi povzdignil v zdravih, krepkih telesih še bolj narodno zavednost in jo prenesel tudi med delavstvo. Pretečeno nedeljo pa je prihitelo iz vseh krajev naše kronovine mnogo Sokolov z namenom priti pozdravit in navduševati „Jeseniškega Sokola“ — enega najmlajših — naj še nadalje vstraja na svojem začetem delu. Poleg mnogobrojnega „Ljubljanskega Sokola“ so se udeležila bratska sokolska društva iz Šiške, Kranja, Trziča, Kamnika, Idrije, Zagorja, Trsta, Brežic in zastopan je bil celo volosko-opatijski Sokol po njega podstarosti bratu Severju. Predvsem zasluži idrijski Sokol pohvale, ker se ni zbal daljnega pota in vremena. Opazili pa nismo na teh neustrašenih Sokolih (22) nikake utrujenosti in so izvajali pri javni telovadbi enako drugim prav dobro težke vaje. Pa tudi ostale Sokole je javno pohvaliti, ker se niso ustrašili grdega vremena. Vseh Sokolov je bilo zbranih do 300. Čeprav je vreme menda kakor nalašč pretilo, da se slavnost ne bo mogla izvršiti tako, kakor je bilo določeno, vendar se neustrašeni Sokoli in prijatelji Sokolstva niso zbal grdega vremena (saj je prav opoldne začelo „neumljeno“ deževati) in zbralo se je vendar toliko ljudstva, da pohiti k slavnosti. (To gotovo na veliko jezo g. župnika Zabukovca, ki je menda — kakor se je govorilo — delal na to, da bi se slavnost sploh prepovedala. Fej!)

Že na postajo Javornik so prišli „Jeseniški Sokol“ in večje število deklet v narodnih nošah z drugim ljudstvom, da pozdravijo došle Sokole in potem skupno odkorakajo skozi Savo na Jesenice. Žal, da je dež preprečil ta izprevod. Zato so se vsi izletniki peljali do Jesenic in tam izstopili. Tu so se razvile zastave posameznih društev, Sokoli se uvrstili in s kranjsko meščansko godbo na čelu odkorakali skozi „Savsko predmestje“ v narodne Jesenice. Že od daleč smo videli skoro na vseh hišah vihrti slovenske zastave in ko smo prišli v trg, smo zagledali postavljenih nekaj slavolokov. Posebno nam je ugajal slavolok z napisom:

Nobena moč, nobena sila,
ne bode nas ugonobila,
ker: trdni smo sinovi Slave
Sokoli na obali Save.

Z oken so obsipale vrle narodne jeseniške gospičice mimokorakajoče Sokole in gasilce iz Koroške Bele ter Jesenic s šopki cvetlic. Pred občinsko hišo se je ustavil izprevod ob viharnih „Na zdar“ in „Živijo“-klicih. Ko je nekoliko polegla ta vihar, pozdravi došla bratska društva in ostale goste

v prav iskrenih besedah starosta jeseniškega sokola brat Hummer Temu odzdravlja podstarosta ljubljanskega sokola brat dr. Ravnihar nekako tako-le: Dragi brat starosta! V imenu vseh danes tu zbranih Sokolov se ti na prisrčnem pozdravu iskreno zahvaljujem. Zavedamo se v polni meri velikega pomena današnjega izleta na Jesenice, in ti, jeseniški Sokol, si nam dal k temu povod. Ti si naša sokolska predstraža proti slovenski meji tu na severu in prišli smo izpodbujati to predstražo v nadčloveškem boju proti vsem tvojim sovragom, tujim in tudi domačim. Bodi prepričan z našim obiskom, da nisi osamljen v tem boju, da jih za teboj stoji cela bojna vrsta, ki ljubijo, kar ljubiš ti, in sovražijo, kar sovrašiš ti. Pokazati pa hočemo tudi narodu v tem divnem planinskem svetu, da je njegov spas pri tebi, da mu je rešitev v tvoji telovadnici, koja vrata naj mu bodo odprta na stečaj. Že v prvem letu svojega obstanka si dokazal svojo življensko moč, priboril si sebi pravico do svoje eksistence, saj si ti vzbudil slovenski rod po veličastni tej dolini in tvoj sokolski rog ga je vzklical, četudi šele ob 11. uri, iz mrtvila, iz spanja k novemu življenju. S ponosom gledamo na tebe, s hvaležnostjo, pa tudi z mirno vestjo, da ti bistro sokolsko oko ne postane nikdar kalno, da tvoja sila nikoli ne oslabi, da svojih jeklenih peruti ne povesiš pred nobenim sovragom. Tebi in tvojemu plodonosnemu delu kličem v pozdrav najiskrejši sokolski: „Na zdar!“

V imenu slovenske občine jeseniške je pozdravil Sokole vrli jeseniški župan g. Klinar. V svojem nagovoru je posebno podudarjal, da je prav, da so prišla bratska sokolska društva navdušit slovenske Jeseničane, da vztrajajo v boju braniti svojo slovensko posest — našo rodno zemljo. (Burni živio-klici.) Konec prih.

Kako se ravna s kmetom?

Piše Franc Meglič.

Broj pri Novem mestu, 9. avg.

(Dalje.)

Za posnemanja vredni izgled, kako treba pravilno ceniti škodo po toči, naj bi bila služila vsem selskim občinam mestna občina v Novem mestu. Tu je bila komisija edino pravilno sestavljena; namreč poleg domačih cenilnih mož tudi iz vsake sosedne občine po 1 član, in sicer iz Šmihelske občine en in iz Prečenske en občinski mož. Komisija je šla od parcele do parcele; pri vsaki je moral biti dotični posestnik navzoč, ki je moral izpovedati, koliko škode ima prilično. Škoda se je potem pregledala in ocenila. Pregledalo in ocenilo se je vse, kar je bilo poškodovanega. Seveda, kakor sem že zadnjič rekel, jebilo pri tem veliko truda in dela, ali kjer se gre za občni blagor kmeta, tam se mora žrtvovati, kolikor se da. Sodna ali pregledna komisija, ki je potem tej prvi komisiji sledila, je imela torej lahko delo.

Se pač pozna, kdo tam v mestu županuje. Župan je sicer majhen in suh, naš je pa velik in ima precej rejen trebušček, a namesto tega ima oni iz mesta tem večje za blagor občine vneto srce; pa tudi svoje županske dolžnosti dobro pozna. Skratka on je pač župan, četudi apotekar, a «birt» pa vendar ni. Ni mu treba rezati kruha z nerodnim dvoreznim nožem (to je namreč tak

nož, ki reže v enem «grif» kar na dve «plati»). Le to se meni čudno zdi, zakaj tudi on ni z gospodom baronom tako prijazen, kakor naš gospod župan. To je škoda! Zakaj jaz mislim, taka prijaznost ne škoduje nič, «nuca, pa nuca». Pa pustimo novomeške barone in župane, in vrnimo se v našo revno vas. Kakor se je pri nas prvič zavozilo s cenitvijo, veliko boljše se ni tudi drugič, in tako se je tudi še veliko slabejše, kakor smo mi mislili za vozilo pri razdelitvi podpore. Pri nas prva komisija škode ni prav nič videla (razen kar s pota in kjer so bili gospodje sami prizadeti), druga je prišla šele čez en mesec, kmalu po enem pohlevnem dežku, ko so se rane glavne škode na videz že malo zacelile. Ti gospodje so sicer nekaj pregledovali, pa šli so le okoli po meji ob hosti in čez vas; posamezna polja, vsaj kolikor jaz zúse vem, se niso pregledala. Tako tudi ne hoste, kjer se je škoda po toči še več let poznala. Prva komisija, ki je pregledovala le posestne liste pri mizi, to je, kajne, enkrat nič, druga, ki je šla samo okoliš, kajne, je spet drugič nič (to se pravi za slehernega posestnika). Torej dvakrat nič je nič, in po tem računu sem tudi jaz dobil svojo podporo. Pa ne samo jaz, tudi še drugih je veliko, nad katerim je pravica zatisnila svoje oči in — ali nas ni hotela, ali nas ni mogla videti. Precej po komisiji pa je zopet pritisnila strašanska suša, ki nam je še to vzela, kar nam je pustila toča. Treba se je tedaj dobro popraskati za ušesa in s klobukom v roki ponižno poprašati, koliko je bilo pravzaprav na polju škode, koliko se je ocenila, in koliko smo dobili na vse to naše podpore.

Koliko je bilo škode, to sedaj sam Bog ve, gotovo pa še enkrat več, kakor se je ocenila. Ocenila se je pri naši vasi, če se ne motim, ravno na 20.000 kron. Od te celokupne svote je prišlo náme n. pr. 1600 kron. No in koliko smo dobili nato podpore? Prosim malo potrpljenja! Podpora je treba razločiti na tri različne vire, od katerih nam je došla. Prvo podporo smo sprejeli, to se pravi: 80 prejeli, od našega presvitlega cesarja. Le-te podpore je bilo skupaj 8000 kron, od teh se je kupilo za 3000 ajde in ostalo se je razdelilo v denarju. Druga podpora nam je došla po prizadevanju naših poslancev od države, in sicer v semenu in denarju, tretja podpora se nam je razdelila na ta način, da se nam je odpisalo nekaj malega pri davkih. Vzemimo najprvo cesarjevo podporo v pretres. Ker razen odpisa od davkov vsaj v prvem času ni bilo pričakovati nobene druge podpore, je samoobsebi umevno, da bi se moralo v prvi vrsti gledati na to in dobro premisliti ter preračunati, kako bi se naj bila podpora razdelila, da bi bila razdelitev vredna tistega visoko plemenitega srca, iz katerega je prišla. In v drugi vrsti in ravno zaradi tega bi bilo treba še tembolj pomisliti, komu naj se ta podpora razdeli. Njega veličanstvo je v svoji prevzvišeni dobrohotnosti gotovo v prvi vrsti blagovolilo nakloniti to podporo za vse tisle po toči prizadete, ki so podpore res potrební. Dalje prih.

Šolska izvestja.

Četrto izvestje mestne nižje realke v Idriji za šolsko leto 1904/05. Izdalo ravnateljstvo, natisnil Iv. Pr. Lampret v Kranju. XXXII + 54 strani. V prvem delu tega iz-

vestja so razni prav zanimivi članki, v drugem delu pa šolska poročila. G. ravnatelj dr. S. Beuk je napisal nekrolog pokojnemu ravnatelju Karolu Pircu, kojemu spisu je pridejana tudi slika pokojnega, dalje je tudi spisal zanimivo Bernoullijeva lemniskato. G. Makso Pirnat nam je podal v spisu: Rudniško gledišče v Idriji istega kratko zgodovino. Nadalje vsebuje še to izvestje: Govor ob stoletnici Schillerjeve smrti (govoril Makso Pirnat). Iz šolskih poročil, katera je sestavil dr. S. Beuk, posnamemo, da so poleg ravnatelja dr. Stanislava Beuka poučevali v realnih razredih še 4 pravi realni in 2 nadomestna učitelja ter 1 pravi veroučitelj, v pripravljalnem razredu pa 1 učitelj. Število učencev koncem šolskega leta znaša 144. Imed teh je bilo rojenih 77 v Idriji, s Kranjskega sploh 35 in iz drugih kronovin še 32. Po narodnosti so bili vsi Slovenci. — Koncem šolskega leta je dobilo izpričevalo I. reda z odliko 7 učencev, I. red 83, II. red 32, III. red 7 učencev. Ponavljalni izpit se je dovolil 15 učencem. — V pripravljalnem razredu je bilo 33 učencev. Teh je dobilo izpričevalo I. reda 26, II. reda 3, III. reda 4 učenci. Po rojstnem kraju je bilo Idričanov 21, s Kranjskega 3 in s Primorskega 9 učencev; vsi Slovenci. — Šolsko leto 1905/06 se prične 16. septembra. Ministrstvo za uk in bogočastje je z ukazom z dne 5. julija 1905 dovolilo, da se mestna nižja realka v Idriji začetkom šolskega leta 1905/06 razširi v višjo realko in sicer tako, da se zaporedoma otvorijo višji razredi. Važno je posebno še to, da ministrstvo ni protivno slovenskemu učnemu jeziku tudi v višjih razredih. Sicer se bo moral pouk v nekaterih razredih višje realke doslej vršiti v nemškem jeziku, toda kakor hitro so spisane učne knjige v slovenskem jeziku, se bodo smele rabiti. Tako dobimo torej tekom časa popolno slovensko realko, kar z največjim veseljem pozdravljamo.

Tedenski politični pregled.

Nemška tolovajstva v Celju. Pozno v noči od 8. na 9. t. m. je vprizorila vladajoča nemška stranka velike nevarne izgrede proti Slovencem. Najprej je nahujskana svojat napadla Narodni dom, naskočila ga s kamenjem in je hotela s koli in drogovimi podreti hišna vrata. Ker se jim ni posrečilo udreti v Narodni dom, so se kričaje podali pred slovensko tiskarno in pobili uredništvo «Domovine» vsa okna. Od tod so se Nemci valili proti poslopju, v katerem je nastanjena slovenska gimnazija, in je obmetavala s kamenjem in koli. Najlepše pri vsem pa je, da ni bilo nobenih varnostnih organov, ki bi čuvali Slovencem imetek in življenje. Vojastvo je namreč malo poprej odšlo na vaje, okrajni glavar pa je na dopustu. Tako je bila žalostna-znana policija mesta celjskega edini «varuh» Slovencev. Ta «policija» seveda ni ovirala svojih gospodarjev-tolovajev, ampak še sama pomagala! Pri takih razmerah seveda ni težko celjskim Nemčurjem napadati Slovence. Slovenci so že mnogokrat zahtevali od vlade, da se celjska policija podrvži (kakor je to v Trstu). Vlada pa je doslej ni upala, ker je bila menda sama ravno takega mišljenja, kakor tisti gospodje v Celju, ki so vprizorili zadnje skandale. Slovenci so se te dni pritožili na namestništvo v Gradcu in na ministrstvo na Dunaj.

Za splošno volilno pravico. V nedeljo je demonstrirala v Pragi množica kakih 10.000

ljudi za splošno volilno pravico s klici: Živela, splošna volilna pravica! Doli s privilegiranim parlamentom!

Vzadevi glagolice je bil apostolski nuncij na Dunaju pozvan v Rim. Namen temu je posvetovanje, kako treba streti odpor dalminske duhovščine proti papeževi odredbi glede glagolice.

Ogrsko. Pričakuje se z veliko napetostjo otvorjenje ogrske zbornice dne 15. septembra, ker takrat se začne prava borba med vlado in združeno opozicijo, katera tvori večino zbornice. Liberalna stranka na Ogrskem propada, ker mnogi poslanci izstopajo iz kluba liberalcev ter se pridružijo drugim političnim strankam.

Rusija. Vsled zadnjih nemirov na Ruskem je zaprtih nad 100.000 oseb. Ječe so prenapolnjene. V Sibirijo jih ne morejo tirati, ker manjka vojakov za prevoz. — V mornariškem ministrstvu v Petrogradu se je zgodila strašna eksplozija. Več zgradb je porušenih. — Prvega avgusta se je pričela seja ruskega kronskega sveta; povabljenih je 45 odličnih oseb. Vrši se posvetovanje o izpremenjenem ustavnem načrtu. Car želi, da bi mogel že na rojstni dan prestolonaslednika, t. j. danes, razglasiti novo ustavo. — V Rusiji je krenilo nekoliko na bolje. Po sestanku carja z nemškim cesarjem Viljemom II. je rogoviljenje upornikov in političnih strank na ruskem manjše. Tupatam se oglašajo še nemiri in ti le proti judom, katere menda držijo ruski kmetje in delavci za prave krivce vse nesreče.

Rusko-japonska vojna.

Japonske vojne sile v Mandžuriji so razdeljene nastopno: Na levem krilu je armada generala Nogi in konjenišvo, kateremu zapoveduje Tamura; v centru je armada generalov Oku in Nodzu in konjenišvo pod poveljstvom Okijame; na desnem krilu armada Kurokijeva in na skrajnem boku armada Kamimure; v Koreji generala Hasegana in Nisi, razen tega so baje sestavljene že tri nove divizije. Četrta divizija rezerve prodira proti Vladivostoku.

Mirovna pogajanja so se že pričela. Konferenca obstaja iz 30 oseb. Kako da se japonska delegacija pripravlja na razprave, se more videti iz tega, da ima japonski delegat baron Kamura 60 kovčegov samih različnih dokumentov. Po nalogu ameriške vlade je šel pomožni državni tajnik Mr. Herbert Peirce v Newcastle poleg Portsmoutha, da bo za časa mirovnih pogajanj na razpolago.

Japonski delegatje govore angleško, ruski pa francosko. Vse izjave se takoj zapišejo in prevedo na japonski, oziroma ruski jezik. Baron Kamura je predložil mirovne pogoje dne 10. t. m., nakar jih je Vite takoj brzojavno sporočil carju. Govori se, da je Rusija voljna odstopiti Sahalin proti visoki odkupnini, v katero bi se imela vračuniti vojna odškodnina, ter razdejati vladivostske utrdbe. Ameriški diplomatični krogi se nadejajo, da se sklene mir že v najkrajšem času.

Mirovna pogajanja bodo končana tekom enega tedna, ker bodo Japonci stavili take pogoje, da jih Rusija ne bo mogla sprejeti.

Vite se je izrazil, da bo storil vse, kolikor je v njegovih močeh, da se sklene mir. To pa je odvisno od tega, kakšne pogoje

stavijo Japonci. Ako bodo njihove zahteve pretirane in nezdružljive s častjo Rusije, jih bo seveda moral odkloniti, kar bo imelo za posledico, da se bo vojna nadaljevala.

Novičar.

Imenovanja. Nadučiteljem je imenovan g. Ivan Štrukelj iz Roba v Bučko, definitivna sta postala g. Josip Primožič v Sorici in g. Viktor Grčar v Kovorju. Premešeni so gđ. Ludmila Mazgon iz Mengša v Mirno, g. Anton Germek iz Bukovice v Soro, gđ. Marija Kratner iz Vodice na deklško šolo v Kamnik, gđ. Ana Mally z Dolskega na Primskovo. G. Edmund Lachainer v Kranju je stalno upokojen.

Volitev župana v Mavčičah. Poroča se nam, da so imeli dne 7. t. m. v Mavčičah volitev občinskega starešinstva. Pri tej volitvi je bil izvoljen županom Ivan Kuralt, mož po volji naših duhovnikov. Sigurno smemo trditi, da ni bila večina župljanov za Kuralta, temuč sila farovška in njih podreptnikov mu je pripomogla, da se je izpolnila njegova večletna želja. Pri tej volitvi se je pripetilo prvikrat, odkar volijo župana, nekaj novega, nenavadnega: to je čin našega najstarejšega odbornika očka Žerovca z Brega, o katerem je predzadnji «Gorenjec» omenil, da je sto let za nami. Očka Žerovec nam je za to trditve prinesel dokaz zadnjič, ko je imel nalogo sklicati odbornike, da izvolijo občinsko starešinstvo. Take volitve se navadno vrše v domači občini. Pripeti se pa tudi, da odborniki gredo do pristojnega okrajnega glavarstva, da tam izvolijo župana in svetovalce, ki tam precej store svoje obljubo. Naš očka Žerovec je pa poguntal nekaj drugega, kakor se je navadno vršilo, kajti zahvaliti se je bržkone hotel župniku Šarcu, kateremu gre zasluga, da so klerikalci zmagali vsled njegovega velikega napora in nasilstva. Sklical je volitev občinskega starešinstva mavčičkega ne v občini Mavčiče, ne pri okrajnem glavarstvu v Kranju, temuč v tuji občini Stražišče, kjer župnikuje veliki Šarc. Tu je privzel kot zapisnikarja k tej volitvi — Šarca. Naši klerikalni analfabeti pojó slavo Šarcu, da je dosegel to izvanredno redko čast biti zapisnikar pri volitvi občinskega starešinstva mavčičkega, pa ne kot odbornik. Ko razumni ljudje to zvedo, bodo imeli svojo sodbo o njem. Pristavimo še, da tudi on naglo izreče hudo sodbo nad liberalci, kakor jo je izrekel dne 27. julija t. l. o priliki požara pri klerikalnem cestarju Luka Tomcu v Drulovki. K sreči se je pa dokazalo, da je zapalila sama cestarjeva rejenka. — Očka Žerovec! Zadnjič ste se jezili, da se je «Gorenjec» malo obregnul ob vas. Ne delajte kozlov in pustili vas bodemo v miru. Če pa vse brezpogojno slepo ubogate in prikimate vsaki neumnosti, ki pride iz blagoslovljenih ust, kakor ste tudi dne 7. avgusta mižaje kimali pri peti v hiši bivšega župana, ko je novo občinsko starešinstvo prejemale občinsko imetje in opravo. Kot občinski svetovalec ste pač za marsikaj odgovorni, akoravno ste trd analfabet. Mnogo imamo še zanimivega o naših zaslepljenih klerikalcih, s kako silo in s kakimi sredstvi so delali pri volitvi, kako so slavili zmago, kako pošiljali daritve sv. Urhu, se pretepavali med seboj, da je še celo sam župnik Klobovs strahopetno se izrazil: Oj kakšni so naši ljudje.

Sedaj bode pa «Gorenjec» zopet kaj povedal. Pa molčimo za enkrat, da ne bode tako, kakor je mislil župnik.

Meščanska godba v Kranju napravi danes zvečer na vrtu gostilne g. Mayrja koncert ob vsakem vremenu. Svira godba na lok.

V Domžalah se bližajo občinske volitve. Doslej so imeli Slovenci vseh 18 občinskih odbornikov, Nemci pa le 6 virilistov. Tačas pa so Nemci dobili v I. razredu večino, pa tudi v II. razredu je pri današnji narodni nezavednosti Domžalcev nevarnost zelo velika. Tako utegne v doglednem času preiti znamenita slovenska občina blizu Ljubljane v srce slovenske zemlje v roke Nemcem. Ker okrajno glavarstvo kamniško podpira Nemce, je igra zanje toliko lažja. Zatorej, narodni Domžalci, vzdrامة se vendar!

Volitve v pridobninsko komisijo na Gorenjskem za priredbeno dobo 1906/07 se vrše, in sicer: Priredbeni okraj (c. kr. okrajno glavarstvo) Kranj, III. in IV. kr. razred davčne družbe, voli volilnih mož tako: Volilni okraj (sedež c. kr. davčnega urada) Škofja Loka, dan volitve 21. avgusta, Kranj 22. avgusta, Tržič 23. avgusta; III. razred voli v volilnem okraju Škofja Loka 2 volilna moža, Kranj 2 in Tržič enega volilnega moža; IV. razred voli za okraj Škofjo Loko 30, Kranj 41 in Tržič 12 volilnih mož. Volitev članov pridobninskih komisij in namestnikov v Kranju dne 31. avgusta 1905, kjer se voli po en član in po en namestnik za III. in IV. razred. — Za priredbeni okraj Radovljica je volitev volilnih mož v III. in IV. razredu za volilni okraj Kranjska gora dne 2. in za Radovljico dne 4. oziroma 5. avgusta. III. razred voli za Kranjsko goro 2, za Radovljico 3 volilne mož, IV. razred pa voli za Kranjsko goro 17, za Radovljico 49 mož. Volitev članov pridobninske komisije je za III. razred v Radovljici 12. avgusta 1905 in se volijo en član in 2 namestnika (1 član je z dveletno funkcijsko dobo), za IV. razred pa je volitev v Radovljici dne 14. avgusta 1905 in se volijo 2 člana in 1 namestnik. Priredbeni okraj Kamnik voli v III. razredu za volilni okraj Brdo 19. avgusta 1, za Kamnik 16. avgusta 4 volilne mož, v IV. razredu okraj Brdo, 19. avgusta 23 in Kamnik, 17. avgusta 41 volilnih mož. Volilni okraj za volitev članov in namestnikov je v Kamniku in sicer za III. razred 28. avgusta (po en član in en namestnik), za IV. razred pa 29. avgusta 1905. (po 2 člana in en namestnik).

V proslavo 75 letnice presvitlega cesarja priredi «Meščanska godba» dne 17. t. m. zvečer ob 8. uri mirozov in isti dan ob 9. uri zvečer v praznično okinčanem in razsvetljenem vrtu g. Petra Mayrja «Slavnostni koncert» s prijaznim sodelovanjem čislanege pevskega zbora «Narodne čitalnice». Za to slavnost primerno izbrani program se bode prihodnje dni razpošiljal. Godbeni odbor upa, da bode s to prireditvijo vsestransko ustregel in računa na mnogobrojni obisk zlasti od strani c. kr. uradnikov in uslužbencev. V slučaju neugodnega vremena odpadeta mirozov in koncert ter priredi godba dne 18. t. m. zjutraj ob 1/2 6. uri budnico, isti dan zvečer pa slavnostni koncert. Cesarjeve maše dne 18. t. m. se udeleži godba skupno z drugimi tukajšnjimi uniformiranimi društvi. — Veteranski kor priredi dne 17. t. m. zvečer ob 8. uri baklado in se udeleži korporativno cesarjeve maše dne 18. t. m.

Umrli je soproga župana in c. kr. notarja v Škofji Loki, gospa Lina Lenček, rojena Koceli. Pogreb je bil včeraj popoldne. Blagi ženi večen spomin! — V Radovljici je umrl g. Franc Kunstelj, gostilničar, posestnik in član ravnateljstva ondote posojilnice. Naj v miru počiva!

Velika godna veselica slovenskega bralnega društva in meščanske godbe v Kranju, ki se vrši v prijazni Straheči dolini v nedeljo dne 20. avgusta t. l., utegne biti res lepa prireditvev. Veselični odsek se bode vsestransko potrudil, da ustreže p. n. občinstvu ter je v ta namen že poskrbel za razna razveseljevanja in zabavo. Pri veselici svira kranjska meščanska godba, dalje bode pel iz posebne prijaznosti slav. pevski zbor tukajšnje čitalnice, igrajo se razne otroške igre, ples, šaljiva pošta, šaljiva loterija, gledališka igra i. t. d. i. t. d. Prodajale se bodo razglednice z narodnim kolekom; koriandoli, konfeti. Ta dan izide šaljivi list «Kranjska gofla». Dobiti bo tudi pristno vino in izborna mrzlo pivo, dalje razna jedila in sladšičice, limonado, malinovec in druge take pijače. Zvečer se zažge umetalni ogenj, vsa dolina pa bode čarobno razsvetljena. — Upati je, da bode vsakdo rad prihitel v prijazno Strahečo dolino, če mu le količkaj čas in razmere dopuščajo. Žal ne bode nikomur. Odbor.

Izlet s telovadbo priredi telovadno društvo «Gorenjski Sokol» v torek, dne 15. avgusta t. l. v Škofjo Loko. Telovadba, pri kateri se bodo proizvajale proste vaje, in vaje na orodju, vršile se bodo na glavnem trgu. Po telovadbi bode pred novo pivovarno koncert v nalašč zato ograjenem prostoru. Pri koncertu sodeluje iz prijaznosti slavni čitalniški pevski zbor in meščanska godba iz Kranja. Kakor se čuje, se p. n. slavno občinstvo zelo zanima za ta izlet. Izlet se vrši le ob ugodnem vremenu.

Telovadno društvo „Gorenjski Sokol“ zbira se v torek točno ob 1/2 6. uri v društveni telovadnici, odkoder odkoraka do Gasteja in se odpelje od tam na vozovih v Škofjo Loko. Vse uniformirane člane opozarjamo na točnost.

Iz krogov odjemalcev električne razsvetljave iz tukajšnje elektrarne se čuje silna nezadovoljnost. In to po pravici, kajti razsvetljava je pod vso kritiko; vsaka najslabša petrolejka sveti mnogo bolje, nego katerakoli električna žarnica. Sicer je res, da je voda v Kokri zelo usahnila, toda to ne bi uplivalo toliko, da bi bila naprava v boljšem stanu. Jez izgleda kakor rešeto in gotovo uhaja dve tretjini vode. Namesto da bi se čez dan napolnila struga, uide toliko vode pod jezom, da niti čez ne teče. Letoviščarji, ki dohajajo sedaj k nam, se po pravici rečeno norčujejo iz naše uzorne (!) luči. Bržčas se Kranj proslavi s svojo električno razsvetljavo. **Skrajni čas bi pač že bil**, da se merodajni faktorji pobrigajo za stvar ter namesto, da kažejo ljudem te leščerbe, popravijo osobito vodne naprave, ker od tega, kakor se vidi, zavisí vse. Ako voda zamrzne, ni luči, ako vzame vodo vročina, ni luči, ako je povodenj, zopet ni luči. Gosp. Kreuzberger nam je obljubil svoj čas v našem listu, da nastavi akumulatorje, toda ostalo je le pri obljubi. Potreba bi bila razširiti razsvetljavo, ali niti za obstoječo ni dovolj moči. Merodajni faktorji bodo pač morali oskrbeti kakršnokoli rezervo. **Kranjci so namreč najeli dobro luč za celo leto!**

Ciril-Metodova podružnica v Kamniku priredi jutri v nedeljo dne 13. t. m. veliko narodno slavnost v proslavo dvajsetletnice obstoja te podružnice z mnogovrstnim in bogatim sporedom.

Premeščena je gospica učiteljica Suzana Baloh v Ihan.

Tombolo priredi podružnica kmetijske družbe v Begunjah na vrtu gostilne gosp. Val. Šturma v Poljčah v nedeljo dne 20. avg. 1905. Spored: Tombola. Prosta zabava. Začetek ob 4 1/2. uri popoldne. Darila za tombolo se hvaležno sprejmo. Čisti dohodek je namenjen za društvene potrebe. Ob slabem vremenu se preloži na prihodnjo nedeljo. K mnogobrojni udeležbi vabi najljubnejše odbor.

Utonil je v Tatincih pri Predosljih kočarici Stare 2 1/2 letni deček v bližnjem potoku. Žena je šla na polje in pustila svoja dva otroka brez nadzorstva sama doma. Ko se je vrnila domov, je našla po dolgem iskanju malega otročiča mrtvega v vodi.

Treščilo je minulo nedeljo opoldne v gospodarsko poslopje posestnika g. L. Šmida na Gasteju. Gospodarsko poslopje je popolnoma pogorelo; velika nevarnost je pretela gostilni imenovanega, toda to poslopje so srečno ubranili gasilci iz Stražišča in Kranja prihitevi požaru.

Umrli je g. Jakob Strupi, župnik v Šmartnem pod Šmarno goro. Pokojni je bil rojen 28. aprila 1850 v Čirčičah pri Kranju in se je njegovo truplo v sredo prepeljalo na kranjsko pokopališče.

Požar je uničil na Hudem pri Radomljah pretečeno soboto stirim gospodarjem vsa gospodarska poslopja. Zgorel je tudi eno leto star otrok posestnika Jakoba Šarca. Sam se je nevarno opekel. Zgorelo mu je več glav živine, tako tudi drugim posestnikom. Baje so zažgali otroci. Tudi v Dobu je nekaj dni prej uničil ogenj eno hišo.

Umrli je v Monakovem eden največjih slovenskih umetnikov Anton Ažbe. Rojen je bil l. 1862 v Poljanski dolini. Povspel se je iz navadnega trgovskega pomočnika do samostojnega umetnika. V Monakovem je ustanovil svojo slikarsko šolo, ki je danes najslavnejša v tem umetniškem mestu. Do smrti je bil zvest svojemu narodu in se živo zanimal za svoje rojake, posebno mlajše umetniške talente. Ob britki izgubi takega genija-umetnika mu kličemo: lahka ti zemlja!

Novo gasilno društvo snujejo v Predosljih pri Kranju.

Šolske tiskovine in „Učiteljski koledar“.

Na mnoga vprašanja cenj. gg. učiteljev odgovarjam, da se dobe pri podpisnem letos vse šolske tiskovine, tudi one, katerih prejšnja leta nisem imel. Založil sem se v veliki meri z vsemi šolskimi tiskovinami, tako da bodem pri cenj. naročilih lahko čim točneje in solidneje mogel postreči. Tudi glede cene — smem reči — so moje šolske tiskovine najcenejše. «Učiteljski koledar» je razen par manjših podatkov že skoro ves sestavljen; želeli bi le bilo, da se gg. učitelji in gdč. učiteljice zanj čimpreje zglasijo. Nekaj jih je to že storilo, več mi jih je obljubilo, od ostalih pa se sigurno nadejam, da bodo postali odjemalci tega «Učiteljskega koledarja», ki bo imel jako lično obliko in je praktično urejen. Cena mu je prav nizka. — Na nekatera vprašanja, koliko odstotkov bodem odračunal «Učiteljskemu koledarju», če ne

dobim 250 sol, odgovarjam tem potom, da kljub temu, če se oglasi manj kakor 250 sol, dobi «Učiteljski koledar» temu primerne odstotke; n. pr. če se zglesi le 150 sol 5%.

Iv. Pr. Lampret.

„Ročni zapisnik“ pa „Učiteljski koledar“. Danes dosla številka «Učiteljskega Tovariša» prinaša pod tem zaglavjem med drugim tudi trditve, ki ne odgovarjajo popolnoma resnici. Ker pride najbrže ta zadeva v par dneh na razgovor pri «Zavezinem» zborovanju v Pulju, radi tega hočem za enkrat še počakati z odgovorom. Želeti bi le bilo, da se ta stvar razpravlja pravično in modro, predno pride pred slovensko javnost.

Iv. Pr. Lampret.

Domača knjižnica.

«O užitnini od vina in mesa» je naslov knjižici, ki jo je pravkar izdala c. kr. kmetijska družba kranjska. Knjižica obsega 86 strani navadnega formata. Spisal jo je c. kr. finančni višji komisar Makso Kostanjevec. — Vino in meso! Kdo ne pozna teh predmetov? Vinorejec in živinorejec, ki jih pridelujeta, krčmar in mesar, ki jih razpečavata, konsument, ki jih uživa, vsakdo jih pozna, kajti so življenjski predmeti, Naravno je torej, da so postali ti predmeti že zgodaj vir državnih dohodkov. Naložila se je nanje užitina. Kakor konsumne davke sploh, plačuje užitnino od teh predmetov neposredno pridelovalec ali prodajalec, posredno pa uživalec, kajti v cenah jo prvi prevajali na zadnjega. Koliko pa je ljudi, ki plačujejo na ta način užitnino od teh predmetov, ne da bi jih sploh zanimalo vprašanje o užitnini? Koliko je dalje užitnino neposredno plačujočih ljudi, ki se pač zanimajo za užitnino, a nimajo prilike, da bi se seznanili z zadevnimi določbami. In vendar je poznanje teh predpisov zanje največje važnosti, da jih ne kršijo in ne zabredejo s tem v kazni, gotovo zanimivo pa tudi za konsumenta vohče. Zaraditega pa veljaj vsakomur: «Vzemi knjižico, ki je pravkar izšla, in čitaj!» — Knjižica je pisana vseskozi v poljudnem, vsakomur umljivem slogu. Namenjena je širšemu občinstvu, posebno pa krčmarjem, mesarjem in dacarjem. Razdeljena je v dva dela. Prvi del obsega razpravo o užitnini od vina, vinskega in sadnega mošta, drugi del razpravo o užitnini od mesa. Oba dela sta zopet razdeljena v poglavja, kjer nas g. pisatelj seznanja s pravicami in dolžnostmi obrtnih, obenem pa tudi zasebnih strank, ki izvršujejo takozvana davkovna dejanja; dalje z razmotrivanjem o teh davkovnih dejanjih samih, o kontroli itd.; končno s kazenskimi določbami za prestopke užitninskih predpisov. Te nam navaja v obliki praktičnih slučajev, ki se brez dvoma pogosto dogajajo. Za dodatek ima knjižica kratke opombe glede dohodarstveno-kazenskega postopka vohče in glede pravnih sredstev. — Preprosto ljudstvo kaj pogosto krši užitninske predpise iz nevednosti. Saj pa tudi ni čuda! Odkod naj preprost človek izve, kaj je pravo in kaj ne, ko nimamo spisov v domačem jeziku, ki bi ga o tem poučili. Celo olikanemu občinstvu je užitnina le malo znana. Temu nedostatku se je sedaj odpomoglo. V obliki poljudne razprave, izogibajoč se citatom zakona, nam je g. pisatelj podal težka, včasih celo sporna vprašanja, tikajoča se omenjenih predmetov, Tudi, čigar duh ni vaju na znan-

stven. razmotrivanja, do našel v knjižici pri pazljivem čitanju to, kar bo iskal. Ne dvomimo, da bo v spisu našel svéta vsakdo, ki se zanima za predmet, bodisi, da se sam peča z užitninskimi dejanji, bodisi da se sicer zanima zanje. Za blagor ljudstva vselej in povsodi z najlepšimi uspehi delujoča c. kr. kmetijska družba kranjska, ki je iz mnogobrojnih jej došlih vprašanj spoznala veliko potrebo take poljudne slovenske knjige, si je stekla z izdajo te knjižice novih zaslug. Naj bi tudi občinstvo v svojo korist pridno segalo po knjižici, kar stori tem lažje, ker jej je cena samo 1 K 50 h s poštnino vred. Knjiga se naroča pri kmetijski družbi v Ljubljani. Denar je naprej poslati.

Gospodarstvo.

Tedenski sejm v Kranju dne 7. t. m.
Prigalno se je 75 glav goveje živine, 5 telet, 130 prašičev, 105 ovac, — koze, 25 buš, 50 kg pšenice K 8'50, prosa K 10'—, rži K 7'50, ovsa K 6'50, ajde K 7'—.

Semenj za ječmen. Trgovska in obrtniška zbornica v Miškolcu je naznanila trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani, da se bo VIII. deželni semenj za ječmen v Miškolcu vršil dne 22. avgusta t. l. Dotični razglas in izvleček iz poslovnega reda za ta semenj se lahko vpogledata v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

Skoro popolnoma nova decimalna tehtnica

na kateri se lahko tehta 700 kg (sistem Schember in sin, Dunaj) se radi premajhne vzdržljive teže **proda.** 185—1

Istotako se proda tudi **omara za led** (Eiskasten). F. Dolenz v Kranju.

Več pomočnikov

in dva ali več učencev sprejme takoj **Matija Ažman**, mizarski mojster v Kranju. Učenci se lahko uče na stroj ali na roko. 186—1

Kavarna Kreuzberger v Kranju (zvezda)

oddaja v drugo roko še naslednje časopise: «Slovenski Narod», «Slovenec», «Gorenjec», «Škrat», «Laibacher Zeitung», «Witzblatt», «Interessantes Blatt» in «Wiener Bilder.»
Obenem naznanjam slavne mu p. n. občinstvu v mestu in na deželi, da sem **začetkom avgusta prevzel** to kavarno ter se uljudno priporočam z velespoštovanjem
131—1 **Evg. Müllner.**

Zahvala.

Podpisani se srčno zahvaljuje sl. požarni brambi iz Stražišča in Kranja, ki sta preteklo nedeljo z neumorno pridnostjo do pozne noči gasile in požar omejile, da se ni širil dalje. Iskrena hvala g. K. Jägru in g. Ant. Bidovcu na uzornem vodstvu, vrlim stražiškim brambovcem, ki so celo noč do 7. ure zjutraj čuli in gasili, kakor tudi sosedom iz Stražišča, ki so pomagali pri brizgalnah. 182—1

Gaštej, 10. avgusta 1905.

Luka Šmid.

Gostilna „TRIGLAV“ v Kranju

(nasproti valjičnega mlina)

vabi

cenj. meščanstvo, kakor tudi z dežele prihajajoče občinstvo na obisk.

Gostilna se je zadnji čas nanovo prezidala in ima na razpolago štiri lepe gostilniške lokale, **moderno zimsko kegljišče s tlakom iz cementa in s krogliami iz kavčuka**, senčnat vrt in prostoren hlev z dvoriščem za vozniške i. t. d.

Kegljishče se društvom in družbam oddaja proti primerni odškodnini od ure.

Dobijo se vsaki čas mrzla kakor tudi topla jedila proti nizkim cenam in izborne pijače do najfinejše vrste.

Za dobro in točno postrežbo se jamči.

Otvoritev novih lokalov in kegljišča se vrši v torek, dne 15. t. m. popoldan in se priredi tem povodom primerna veselica.

Za mnogobrojni obisk prosita in se priporočata

Matija in Kati Varšek.

Brez vsakega posebnega obvestila.

Globoko užalosten naznanja s tem Niko Lenček, c. kr. notar v Škofji Loki, v lastnem, kakor tudi v imenu svojih nedoletnih otrok Gabrijele in Marte, svojega tasta in tašte Ivana Nep. in Marije Koceli ter v imenu vseh svojih bratov, sester, svakov in svakinj — tužno vest, da je iskreno ljubljena soproga, oziroma mati, hči, sestra in svakinja, gospa

Lina Lenček roj. Koceli

danes ob 1. uro popoldan po dolgem, mučnem trpljenju, previdena s sv. zakramenti za umirajočo, mirno v Gospodu zaspala.

Truplo predrage ranjke se bo de preselilo v petek, dne 11. avgusta ob pol 6. uri zvečer iz hiše žalosti št. 117 v Škofji Loki k večnemu počitku.

Prosimo tihega sožalja. 183—1

V Škofji Loki, 9. avgusta 1905.

Posamezne številke „Gorenjca“

prodajajo po 10 vin. v

Ljubljani g. A. Kališ, trafika, Jurčičev trg 3;

Škofji Loki g. M. Žigon, trafika, glavni trg;

Radovljici g. Oton Homann, glavna trafika;

Jesenicah g. Jakob Mesar, gostilničar in posestnik;

Hrušici g. Štefan Podpac, trgovec;

Bohinjski Bistrici g. M. Grobotek, trgovec;

Kamniku g. Marija Ažman, trafika.

Naprodaj je

mlyn

s 4 tečaji na Bledu.

128—1

Pojasnila daje Franc Cvek v Kamniku.

Proda se ceno najnovejši

fotografični aparat

Natančnejša pojasnila iz prijaznosti pri gosp. Depoliju, brivcu v Kranju. 181—1

Slavnega lekarnarja in fizika dr. G. Schmidta

ušesno olje

hitro in temeljito odstranjuje perijodično gluhosto, tok iz ušes, šumenje v ušesih in slab sluh tudi v slučaju zastarelosti. — Steklenica z navodilom o uporabi stane 4 K. — Dobiva se v lekarni »pri črnem orlu« v Celovcu, Novi trg. 83—10

JOS. WEIBL

J. Spreitzerjev naslednik

LJUBLJANA,

Slomškove ulice št. 4.

Stavbeno-umetno in konstrukcijsko ključavničarstvo.

Zično omrežje na stroj, ograje na mirodvoru, obmejno omrežje, vešna vrata, balkoni, verande, stolpne križe, štedilnike itd.

Specijaliteta: 103-59

valjični zastori (Rollbalken).

73-13

MEMBRE DE JURY HORS CONCOURS

Zobo- tehnični atelje Oton Seydl

pri g. dr. E. Globočniku
v Kranju

Zobovja, tudi ne da bi se odstranile korenine, z ali brez nebne plošče, iz kavčuka kakor tudi zlata, dalje vravnalnice in obturatorji se izvršujejo po najnovejših metodah.

Plombe v zlatu, porcelanu, amalgamu in cementu kakor tudi vse zobozdravniške operacije izvršuje tu specialist. Odprto vsako nedeljo od 8. do 6. ure.

Glasovir

se po nizki ceni proda.

Kje 6 pove upravnistvo »Gorenjca«. 129—1

Naznanilo in priporočilo.

Slavnemu p. n. občinstvu v mestu in na deželi uljudno naznanjam, da sem svoje trgovino z usnjem in sirovimi kožami

preselil iz hiše št. 102 v hišo št. 100. V zalogi imam usnje vsake vrste po zelo ugodnih cenah.

Za mnogobrojen obisk se priporoča z odličnim spoštovanjem

180—1 Ivan Bedenk v Kranju.

Pozor! Čitaj!
Bolnemu zdravje!

BOLESTNOM ZDRAVLJE, SLABOMŪ JAKOST.

pošilja naprej ali s poštnim povzetjem.

Cena je sledeča (franko na vsako pošto): 12 steklenič (1 ducat) 5 K, 24 steklenič (2 ducata) 8 K 60 v, 36 steklenič (3 ducati) 12 K 40 v, 48 steklenič (4 ducati) 16 K, 60 steklenič (5 ducatov) 18 K. Manj od 12 steklenic se ne razpošilja.

Slavonska zel: Se rabi z uprav sijajnim in najboljšim uspehom proti sušici, zastarelemu kašlju, bolečinam v prsih, zamolklosti, hripavosti v grlu, težkemu dihanju, astmi, proti bodanju, kataru in odstranjuje goste slinice ter deluje izvrstno pri vseh, tudi najstarejših prsnih in pljučnih bolečinah. — Cena je sledeča (franko na vsako pošto): 2 originalni steklenici 3 K 40 vin., 4 originalne steklenice 5 K 80 vin., 6 originalnih steklenic 8 K 20 v.

Manj od dveh steklenic se ne razpošilja. Prosim, da se naročuje naravnost od mene pod naslovom:

P. Jurišić, lekarnar v Pakracu 107, Slavonija.

Pozor! Čitaj!
Slabemu moč!

Pakraške kapljice in slavonska zel, to sta danes dve najprijubljenejši ljudski zdravili med narodom, ker ta dva leka delujeta gotovo in z najboljšim uspehom ter sta si odprla pot na vse strani sveta.

Pakraške kapljice: Delujejo izvrstno pri vseh želodčnih in črevesnih boleznih ter odstranjujejo krče, boleti iz želodca, vetrove in čistijo kri, pospešujejo prebavo, zganjajo male in velike gliste, odstranjajo mu zlico in vse druge bolezni, ki vsled mrzlice nastajajo. Zdravijo vse boleti na jetrih in vranici. Najboljše sredstvo proti boleti maternice in madron; zato ne smejo manjkati v nobeni meštanski in kmečki hiši. — Naj vsakdo naroči in naslovi: Peter Jurišić, lekarnar v Pakracu št. 107, Slavonija. — Denar se 121—3

Čitaj! Naroči! Ne bo ti žali!

Zastopnik:

FR. SEUNIG, Ljubljana, Dunajska cesta 31 (zraven šrange).

Hamburg - Amerika

94—9

Iz Ljubljane v

Novi York

z dobro prosto hrano.

Odhaja se iz Ljubljane vsak ponedeljek, torek in četrtek v tednu.

Izvrstna sigurna vožnja z brzoparniki samo 6 dni. Pojasnila po večkrat brezplačno.

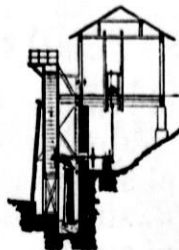
Seydlin

Najbolje za zobe.

Dobiva se v lekarni g. K. Šavnika Kranju.

G. Tönnies

104-62

tovarna za stroje, železo in kovinotovarna v Ljubljani priporoča kot posebnost **žage in vse stroje** za obdelovanje lesa. Francis-turbine osobito za žagine naprave zvezane neposredno z vratilom. Sesalno-generatorski plinski motorji, najcenejša gonilna sila 1 do 3 vin. za konjsko silo in uro.

Šivalni stroji in kolesa

Tovarniška zaloga 121-44

Ivan Jax-a v Ljubljani

Dunajska cesta 17

priporoča svoje najbolj priznane

šivalne stroje in kolesa

Ceniki se dopošljejo na zahtevanje zastoj.

Josip Pogačnik

krojaški mojster

Radovljica št. 41

Jesenice št. 20

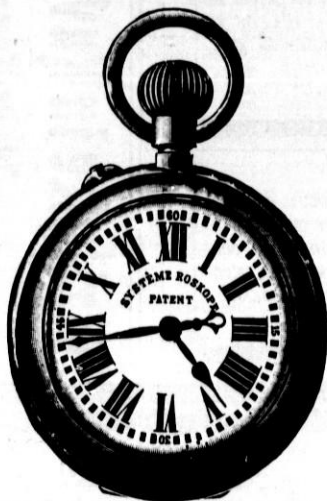
priporoča cenjenemu občinstvu svojo delavnico v izdelovanje vrst oblek za gospode, uradniških uniform, salonskih, turistovskih in kolesarskih oblek

in ogrinjal ter havelokov. Vedno bogata zaloga angleškega, francoskega in brnskega sukna. Naročila se izvršujejo po najnovejšem kroju točno in poceni. Tudi se sprejemajo popravila. Za dobro in natančno mero se jamči. Specijalist v izdelovanju frakov in salonskih oblek. Istotam se dobe tudi vsakovrstni **dežniki in solnčniki** najboljšega izdelka ter se sprejemajo tudi popravila. 80-9

H. Suttner

urar v Kranju

priporoča svojo izborno zalogo **ur, zlatnine in srebrnine** po najnižjih cenah. Ceniki zastoj in poštnine prosto. Razpošilja se na vse kraje sveta.

Nikelnasta anker-reмонт. roskopf, železnicarjem dobro poznana, najtrpežnejša in natančna ura, prav fino kolesje. Pokrov navojitno bel glid. 3-75, najfinješa znamka, glid. 6-50. 114-57

Naznanjam

da sem se preselil v svojo lastno hišo št. 102, tik „Nackove“ mesarije nasproti „Golarja“ in se priporočam za vezanje knjig in pa popraviljanje koles.

125-2

Pavel Bizjak.

Posestvo.

20 mernikov posetve, 4 jobe gozda, travnik in vrt s sadjem, se prostovoljno **proda za 6000 kron.**

Več se izve pri posestniku Andreju Koširju na Hujah št. 11. 127-2

Tapetnik in preprogar Drag. Puc

Ljubljana, Dunajska cesta 18

Izvršuje vsa tapetniška dela ter ima v zalogi tudi vse predmete te stroke lastnega izdelka. Vodja podružnične zaloge pohištva prve kranjske mizarske zadruge v Št. Vidu nad Ljubljano.

Odklikovan z zlato svetinjo in častnim križcem v Parizu dne 28. februarja 1904. 136-66

Dva učenca

vsake starosti, se vzameta prihodnje šolsko leto **na stanovanje.** Zagotavlja se strogo nadzorstvo in fina vzgoja.

I. Primožič

117-3

Gorica, via ospitale št. 10.

Dobro izvežban stavbeni ključavničarski pomočnik

se takoj sprejme.

Dopisi z zahtevano plačo se pošljejo na **G. Bathelta v Triču.** 118-3

Večkrat premirano!

Glinaste peči

štedilnike, banje za kopeli, kakor tudi kipe, vaze in druge glinaste izdelke v vseh barvah, trpežne in cene priporoča 98-6

prva in največja tovarna peči inglinastih izdelkov

Avgust Dreise

v Ljubljani.

Najnovejše Bucherjeve patentirane trombe za gnojnico

priporoča 98-9

Trgovina z mešanim blagom Peter Majdič „**MERKUR**“ v Kranju.

Izšla je

„Dobra kuharica“

spisala Minka Vasičeva

v založništvu Lavosl. Schwentner-ja v Ljubljani.

Dobiva se samo vezana; cena 6 K, po pošti 6 K 55 h.

Obseza na 576 straneh več nego 1300 receptov za pripravljanje najokusnejših jedi domače in tuje kuhe, ima 8 fino koloriranih tabel in je trdno in elegantno v platno vezana.

Hvali jo vse: kuharica s svojega strokovnjakega stališča, literarna kritika zaradi lepega, lahko umevnega jezika, fina dama zaradi njene lepe, pri slovenskih kuharskih knjigah nenavadne opreme, in konečno varčna gospodinja zaradi njene cene, ker ni nič dražja, nego znane nemške kuharske knjige. 10-42

Najboljša

Najcenejša

kolesa

in šivalni stroji

se dobe pri

65-15

Lovrencu Rebolju v Kranju.

Pariz 1900

„Grand Prix“
Najvišje odlikovanje.

Singerjevi šivalni stroji.

Original Singer šivalni stroji so vzorni v konstrukciji in izvedbi.
 Original Singer šivalni stroji so neutrpljivi za obrt in domačo rabo.
 Original Singer šivalni stroji so najbolj razširjeni v tovarniških obratovistihih.
 Original Singer šivalni stroji so neprekosljivi glede trpežnosti in zmožnosti.
 Original Singer šivalni stroji so posebno pripravljeni za moderno umetno vezenje. Brezplačni poučni kurzi za vse domače šivanje in za moderno umetno vezenje Svila za vezenje v vseh barvah v veliki izbiri v zalogi. Elektromotorji za posamezne stroje za domačo porabo.

Singer Co. šivalni stroji, deln. družba

Ljubljana, sv. Petra cesta št. 4.

7-16

Ljubljana (Kolizej) **R. LANG** na Marije Terezije cesti

Zalagatelj društva c. kr. avstrijskih državnih uradnikov.

Bogata zaloga pohištvu vsake vrste v vseh cenah. Ogledala, slike v vseh velikostih.

Popolna oprava za vile. Specijaliteta: Gostilniški stoli.

Modroci iz žičnatega omrežja, afričanske trave ali žime, prve vrste vedno v zalogi.

Za spalnico od 180 gld. naprej. Divan z okraski.

Specijaliteta v nevestinih barih. Veliki prostori, priključno in v 1. nadstropju.

Oprave za jedilnice, sobe, salone, pred-sobe, cele garniture.

Za sobo: postelja, nočna omarica, o-mivalna miza, ob-ešalnik, miza, sten-sko ogledalo.

97-62

Pohištvo iz železa, otroške postelje in vozički po vsaki ceni.

Čudovito poceni za hotele, vile in za letovišča 52 gld.

Vizitnice in kuverte po najnižjih cenah.

Jv. Pr. Lampret, tiskarna v Kranju.

Zahtevajte pri nakupu Schicht-ovo štedilno milo z znamko „jelen“.

Varstvena znamka.

Ono je **zajamčeno čisto** in brez vsake škodljive primesi. — Pere izvrstno.

Kdor hoče dobiti zares **jamčeno pristno**, perilu neškodljivo milo, naj pazi dobro, da bo imel vsak komad
119-58 ime „Schicht“ in varstveno znamko „jelen“.

Dobiva se povsod!

JURIJ SCHICHT

Ustje
(Česko)

največja tovarna svoje vrste na evropskem kontinentu.

Ustje
(Česko)